

CO MĚ ČEKÁ PO SMRTI?
Nebe, peklo, spánek nebo nic?

Jan 11,25 „Ježíš jí řekl: ‚Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít.‘ “

Je možné, abychom měli pokoj v srdci i ve chvíli, kdy čelíme smrti? Co nás může držet nad vodou, když zaútočí smrt? Ohledně smrti existuje mnoho nezodpovězených otázek. Co se stane, když člověk zemře? Je pravda, že odcházíme do nebe? Anebo je pravda, že někteří odcházejí do pekla? Máme věřit učení, že cestou do nebe se duše člověka ocitne ještě v očistci? A co když po smrti už není vůbec nic, jak říkají nevěřící lidé?

Ježíš Kristus se kvůli nám stal člověkem. Zemřel a pak byl vzkříšen. Po jeho smrti ho přátelé uložili do Josefova nového hrobu. (Mat 27,57–60) Ježíš má klíče od smrti i hrobu. Byl mrtev a je opět mezi živými. (Zj 1,18) Pokud by Ježíš nebyl vzkříšen z mrtvých, je křesťanská víra marná a jsme ztraceni. (1. Kor 15,16–18)

Člověk byl stvořen, aby žil navěky. Jeho nesmrtelnost byla podmíněna uposlechnutím Božího příkazu. (1. Moj 2,16–17) Člověk však neposlechl a nechal se svést (1. Moj 3,4–6), a Bůh mu zabránil v přístupu ke stromu života. (1. Moj 3,22–23) Klíč k pochopení problému smrti se skrývá v Božím trestu: „V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátiš do země, z níž jsi byl vzat. Prach jsi a v prach se navrátiš.“ (1. Moj 3,19) Bůh vytvořil člověka z prachu země, a vdechl mu v chřípí dech života. Tak se stal člověk živým tvorem (duší). (Gen 1,7)

Smrt je opačný proces, jak to vyjadřují následující dvě rovnice:

ŽIVOT: Tělo (prach) + Boží „dech života“ = **živý tvor (živá duše)**

SMRT: Živý člověk – odnětí Božího „dechu života“ = **mrtvý člověk**

Šalomoun to popisuje v knize Kazatel (12,7) následovně: „A prach se vrátí do země, kde byl, a duch se vrátí k Bohu, který jej dal.“ Podobnou myšlenku popisuje nejstarší kniha Bible – Job (27,3): „Ale dokud budu dýchat, dokud Boží dech bude v mých chřípích...“

Další texty Bible ze Starého i Nového zákona, které se zmiňují o smrti v této souvislosti a které popisují, co se děje po smrti: 2. Sam 7,12; Jób 14,10.12.13; Žalm 13,4; 115,17; 146,3–4; Kazatel 9,5–6; Jan 5,28–29; Daniel 12,2; Jan 11,11.12.14.21.23.24.25; 1. Tes 4,13–16; 1. Kor 15,51–55.

Pokud by lidé okamžitě po smrti šli do nebe nebo do pekla, k čemu by pak ještě bylo vzkříšení spravedlivých a nespravedlivých? Ježíš spojil svůj druhý příchod se vzkříšením. „Hle, přijdu brzo, a má odplata se mnou; odplatím každému podle toho, jak jednal.“ (Zj 22,12)

Souhrn:

- Člověk byl stvořen Bohem
- Život závisí na spojení s Dárcem života
- Odloučení od Boha znamená smrt
- Smrt vylučuje jakékoliv vědomí (ducha)
- Věřící mají naději na vzkříšení
- Nevěřící budou vzkříšeni k věčnému odsouzení

CO MĚ ČEKÁ PO SMRTI?
Nebe, peklo, spánek nebo nic?

Jan 11,25 „Ježíš jí řekl: ‚Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít.‘ “

Je možné, abychom měli pokoj v srdci i ve chvíli, kdy čelíme smrti? Co nás může držet nad vodou, když zaútočí smrt? Ohledně smrti existuje mnoho nezodpovězených otázek. Co se stane, když člověk zemře? Je pravda, že odcházíme do nebe? Anebo je pravda, že někteří odcházejí do pekla? Máme věřit učení, že cestou do nebe se duše člověka ocitne ještě v očistci? A co když po smrti už není vůbec nic, jak říkají nevěřící lidé?

Ježíš Kristus se kvůli nám stal člověkem. Zemřel a pak byl vzkříšen. Po jeho smrti ho přátelé uložili do Josefova nového hrobu. (Mat 27,57–60) Ježíš má klíče od smrti i hrobu. Byl mrtev a je opět mezi živými. (Zj 1,18) Pokud by Ježíš nebyl vzkříšen z mrtvých, je křesťanská víra marná a jsme ztraceni. (1. Kor 15,16–18)

Člověk byl stvořen, aby žil navěky. Jeho nesmrtelnost byla podmíněna uposlechnutím Božího příkazu. (1. Moj 2,16–17) Člověk však neposlechl a nechal se svést (1. Moj 3,4–6), a Bůh mu zabránil v přístupu ke stromu života. (1. Moj 3,22–23) Klíč k pochopení problému smrti se skrývá v Božím trestu: „V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátiš do země, z níž jsi byl vzat. Prach jsi a v prach se navrátiš.“ (1. Moj 3,19) Bůh vytvořil člověka z prachu země, a vdechl mu v chřípí dech života. Tak se stal člověk živým tvorem (duší). (Gen 1,7)

Smrt je opačný proces, jak to vyjadřují následující dvě rovnice:

ŽIVOT: Tělo (prach) + Boží „dech života“ = **živý tvor (živá duše)**

SMRT: Živý člověk – odnětí Božího „dechu života“ = **mrtvý člověk**

Šalomoun to popisuje v knize Kazatel (12,7) následovně: „A prach se vrátí do země, kde byl, a duch se vrátí k Bohu, který jej dal.“ Podobnou myšlenku popisuje nejstarší kniha Bible – Job (27,3): „Ale dokud budu dýchat, dokud Boží dech bude v mých chřípích...“

Další texty Bible ze Starého i Nového zákona, které se zmiňují o smrti v této souvislosti a které popisují, co se děje po smrti: 2. Sam 7,12; Jób 14,10.12.13; Žalm 13,4; 115,17; 146,3–4; Kazatel 9,5–6; Jan 5,28–29; Daniel 12,2; Jan 11,11.12.14.21.23.24.25; 1. Tes 4,13–16; 1. Kor 15,51–55.

Pokud by lidé okamžitě po smrti šli do nebe nebo do pekla, k čemu by pak ještě bylo vzkříšení spravedlivých a nespravedlivých? Ježíš spojil svůj druhý příchod se vzkříšením. „Hle, přijdu brzo, a má odplata se mnou; odplatím každému podle toho, jak jednal.“ (Zj 22,12)

Souhrn:

- Člověk byl stvořen Bohem
- Život závisí na spojení s Dárcem života
- Odloučení od Boha znamená smrt
- Smrt vylučuje jakékoliv vědomí (ducha)
- Věřící mají naději na vzkříšení
- Nevěřící budou vzkříšeni k věčnému odsouzení